

Koja mõninggaid, kes pääta otsa oma pead kohmega toidavad ja enamistest muud ei sõo kui aina üksi leiba ja kohvet. Muidugi se toit kiudu väärart ei ole, sest et kohwejoomine inimesele sugugi rammu ei anna, ja mõnikord mõib temale koguni kahju teha, ommeti peawad waesed inimesed temaga rahul olema, sest, mis sa teed, kui kehwus teist toitu feelab.

Reie maal on kohwejoomist veel väähä leida, Sakssarahwas ja need maarahwa seast, kes enam Saksa värki elada püawad ja sel suurem joud on, pruugivad kül seda jooma-dega, ja kes kord on katsunud, mis magus ta on, pearvad temast suurt lugu, siiski hoidlu mind Jumal seda maiust meie armса maa-rahwale soovimast ja heaks kiitmost. Kalendritegija paneb seda inimest kõige riikkamaks ja õndsamaks, kes väähäga mõistab leppida ja leiwafoorukene kões leeme kausi juures otse nii rõomus on, kui rikas mees oma maiustega kohwelaua taga, — kas pole tösi, kulla waderid? —

Omneti ei suani mite seda kiitmata jättav

mis mõned tähelepanija inimesed ráagiwad, nemad ütlewad, et wiinapruuksimine seal kohal peab ita vähenema, kus kohwejoomine kõsub. Olgu se jut tösi ehk wale, seda omneti ei vodi ükski salata, et Saksamaal, kus rohkemine kohvet pruugitatse kui meil, inimesed ei pooltki nii hulrud ei ole laekumisele ja wiinajoomisele, kui meie maa inimesed, kes nagu mesilased selle surmajoogi kallal nosiwad ja oma ihu ningg hinget terwise temaga suutumaaks rikuwad. Noh, olgu peale, kas sest asjast on väähä ráagitud ja kirjotatud, ei maksagi enam teda nimetada; waderid teawad kõik seda väähäga häästi, ja on viist kaa nende hulgas mõned, kes ajuti rohkesti seda Jumala wilja pruugivad ja endid täis joowad. Jah, ütlewad nemad, inimene peab omneti mõnikord rõomus olema, suda tarvitab kinnitust, ja jut ei taha mite nii wolinil joosta, kui seelewårawad hoolega niisutatud ei ole. Mendele wastab Kalendritegija: Kulla waderid, laekuge kohvet, kui te ilma laeketa olla ei mõista, aga jätke wiin maha, wiitne eb otsja waeseks, müüja ja tegija riikaks!